

13 травня, вівторок

Проповідь про дітей

Однією із головних цілей подружжя є народження і виховання дітей. Бути батьками не є заслугою тільки чоловіка і жінки, це – безмежний дар Бога. Господь творив Вселенну шість днів, а сьомого Він спочив. Вінцем Божого творіння є людина: «І створив Бог людину на свій образ; на Божий образ сотворив її; чоловіком і жінкою сотворив їх. І благословив їх Бог, і сказав їм будьте плідні і множтеся, і наповняйте землю та підпорядкуйте її собі» (Бут 1, 27-28). З цього уривку відкривається нам, що народження дитини – це участь батьків у творчому процесі Самого Бога. Він усе створив для людини. І дав їй можливість, народжуючи дітей, давати життя майбутньому поколінню. В сьогоднішньому секуляризованому світі молоді пари, які розпочинають спільне подружнє життя, часто відкладають народження дітей «на потім». Кажуть: «Ми ще не готові, потрібно завершити навчання, побудувати кар'єру, придбати квартиру, машину і т.д.», - мовляв, ми ще не готові взяти на себе відповідальність стати батьками. Деякі молоді пари заводять тваринку, до яких упродовж певного часу починають виявляти неначе батьківську турботу. А коли ж настає та готовність стати батьками? Хіба не в момент, коли Господь з'єднує чоловіка і дружину у спільноту подружжя, благословляючи їх на спільне співжиття та народження дітей.

Уже третій рік наша країна бореться на війні за своє існування. Демографічна ситуація в Україні стрімко погіршується. Офіційні джерела повідомляють, що цьогоріч народжуваність скоротилась у 1,5 рази в порівнянні із періодом до повномасштабного вторгнення. За оцінками Інституту Демографії, до 2025 року в Україні може залишитися 25 млн. людей. Отже, за часи незалежності України населення скоротилось більше як на 50 відсотків. Сприяли цьому гріх абортів, економічна криза та закритість подругів на народження дітей. Хто, як не ми, молоді християнські подружжя маємо виправляти цю ситуацію? Якщо запитати у християн, які починають подружнє життя про те, скільки дітей вони бажають народити в подружжі, то їхня відповідь майже завжди обмежиться до одного чи двох нащадків. Відповідно, така тенденція не принесе жодного позитивного впливу на демографічну ситуацію. Часто молоді люди мотивують своє рішення тим, що в Україні війна і що зараз це не на часі. В такому випадку, нам потрібно повернутися в історичну епоху початку 20 століття, в часи першої і другої світових війн та голодомору. В часи, коли жили наші прабабусі і прадідусі. Їхні сім'ї були багатодітні, налічували, щонайменше, 7 дітей. Тож таки варто поставити собі питання: а коли і дійсно були вони – оті сприятливіші часи? Будьмо певні, коли Бог

благословляє нас народити дитину, Він також подбає про усі наші потреби і її потреби.

Але мало є народити дитину, важливим є також і належно виховати її. І не просто виростити і дати освіту, а виховати у святості. Це – ціль життя кожного християнина. Ми народилися для того, щоб бути святими, і саме такими нас створив Бог.

Сучасні батьки дбають про те, щоби дитина гралась найкращими іграшками, носила брендовий одяг, вчилась в найкращому садочку, найпрестижнішій школі... Ми хочемо дати для своєї дитини все якнайкраще. Багато з нас чули вислів: я живу за для своєї дитини. Тож якою є мета виховання наших дітей? З однієї сторони, даючи дітям усе (матеріальне), ми не зауважуємо, як вони втрачають найцінніше – втрачають Бога. Отож, найкраща інвестиція у своїх дітей – це навчити їх любити Бога.

Святий Василій Великий говорить: «Неможливо навчити любити дітей, їм треба показати любов». Тож ми як батьки маємо велику відповідальність: своїм прикладом засвідчити любов Бога, щоб вони, дивляючись на нас, хотіли молитися, ходити до церкви, брати участь у святих Таїнствах, читати Святе Письмо, жити за Божими заповідями та робити добро. Коли ми будемо це щоденно практикувати, то тим самим будемо ділитися зі своїми дітьми правдивим досвідом живих відносин із Богом. А дитина, яка від ранніх років матиме міцний стосунок із Живим Богом, матиме гарний старт, щоби вирости їй справжнім християнином і стати гідною дитиною Божою.